

**Norsk båt til Gaza
konto
9001.08.17454**

**Boikott Israel
Opphev blokaden
Anerkjenn palestinerne
valgte representanter**

Turid Thomassen
leder i Rødt

LEDER

Rødt fremmer forslag om boikott

Den israelske bordinga av båtene med hjelpesendinger til Gaza var en tragisk hendelse med tanke på de drepte og såra. Samtidig skjedde det noe positivt.

Det israelske angrepet førte til en fornyet og massiv kritikk av Israels okkupasjon av palestinske områder og særlig blokaden av Gaza. Det er dermed skapt ei åpning for et sterkt, internasjonalt engasjement for å få oppheva blokaden.

Denne bevegelsen er Rødt en aktiv del av. Vi fremmer nå forslag om boikott av Israel i kommunestyre, fylkesting og bydelsutvalg. I bydel Gamle Oslo fikk forslaget fra Rødt støtte fra AP og SV – og dermed flertall.

Vedtaket er slik:

1. Bydelsutvalget i Gamle Oslo støtter det arbeidet som drives for å få til en effektiv forbrukerboikott av israelske produkter, og oppfordrer bydelens befolkning til å slutte opp om en slik boikott inntil Israel har opphevet blokaden av Gaza.

2. Bydelsutvalget ber administrasjonen medvirke til at Bydelen ikke kjøper produkter fra Israel eller fra de israelske bosetningene på okkupert jord og heller ikke inngår i noen form for økonomisk samarbeid med israelske selskaper eller produsenter.

3. Bydelsutvalget ber Byrådet oppfordre til at byens befolkning heller ikke kjøper israelske produkter, og at ingen kommunale etater, bedrifter og virksomheter kjøper produkter fra Israel og heller ikke inngår i noen form for økonomisk samarbeid med israelske selskaper eller produsenter.

4. Bydelsutvalget ber Byrådet fremme forslag om de endringer som trengs i kommunens innkjøps- og anskaffelsesbestemmelser for å gjennomføre punkt 2 og 3 i dette vedtaket.

5. Bydelsutvalget ber administrasjonen sørge for at en liste over israelske produkter som markedsføres i Norge blir spredd til alle som har innkjøpsansvar i kommunal virksomhet, og at listen oppdateres jevnlig. Listen skal også legges ut på bydelsens hjemmesider.

Rødt er representert i et mindretall av landets kommuner. Rødt oppfordrer palestinavenner i andre partier om å fremme liknende forslag, der Rødt ikke får gjort det sjø!

www.roedt.no/boikott-israel-kampanje/

Ikke stjel pensjonen vår – ikke rør opptjente rettigheter!

3. juni ble det arrangert ei fanemarkering i Oslo utafor Stortinget. Mange fagforeninger hadde møtt opp. De protesterte mot et nytt lovforslag. Det gjelder folk som har vært ansatt i det offentlige, men er blitt privatisert/fristilt. Om de går av med AFP, vil de få pensjonen sin sterkt redusert. Sissel Hallem, hovedtillitsvalgt for EL & IT Forbundet i Relacom AS, holdt appell.

– Jeg står her på vegne av flere tusen som rammes av lovforslaget om å samordne bort oppsatte rettigheter i offentlige pensjonskasser for de som kommer til å gå av med AFP i privat sektor.

Selv er jeg hovedtillitsvalgt i en bedrift med svært mange med bakgrunn fra Televerket, men jeg vil presisere at dette ranet av et lovforslag rammer de fleste tidligere ansatte fra postvesen, vegvesen, televerk, energiverk, NRK og Vinmonopolet.

I tillegg kommer selvfølgelig alle de utskilte delene av disse igjen. Videre rammer det ansatte i privatiserte kommunale virksomheter. Konsekvensene er dramatiske.

Mister opptjent pensjon

For de av oss som fra 2011 går av ved 62 år, innebærer forslaget at vi i praksis mister all opptjent pensjon fra offentlig pensjonskasse. For det store flertallet snakker vi om et tyveri av 30 000–50 000 kroner i årlig pensjon fra 67 år og livet ut, hvis du går av som 62-åring. Poenget i forslaget er altså å ramme sliterne, ta mye penger fra de som går av *tidlig*.

Fagbevegelsen har i flere år kjempet mot prinsippene i den nye pensjonsreformen, mot at de som ikke har annet valg enn å avslutte arbeidslivet ved 62 års alder, skal være de som betaler for at de friske og attraktive på arbeidsmarkedet skal få en høy pensjon på deres bekostning.

Tyveri

Denne diskusjonen kulminerte foreløpig ved tariffoppgjøret 2008 da ny

AFP i privat sektor ble vedtatt. Når flertallet den gangen stemte «ja», så var det mange i våre rekker som skuet til årene med opptjente rettigheter i Statens Pensjonskasse og tenkte at «der er allikevel en trygghet for alderdommen – om jeg må gå av tidlig, har jeg opptjente rettigheter som allikevel vil gi meg en grei pensjon fra 67 år».

Jeg har derfor lyst til å kalle dette et løftebrudd – forutsetninger er brutt – virkeligheten blir helt annerledes enn vi har trodd – lovforslaget er uakseptabelt.

Dette er i tillegg å ta fra folk penger de selv gjennom mange år har betalt inn for trygging av fremtidig alderdom. Det er et regelrett tyveri!

Privatiseringer og utrygghet

Det er sliterne som utgjør det store flertallet av arbeidstakerne i tidligere offentlige virksomheter – det er

arbeidsfolk som så vakkert har blitt fristilt og utskilt.

Det er veiarbeidere, postbud, telemontører, damene på Opplysningsvesenetsvesen, energimontører og lager- og produksjonsarbeidere på Arcus. Mange av disse begynte i offentlig sektor som 16-, 17- og 18-åring. De hadde trygg jobb, lav lønn og god pensjon.

Det er godt mulig at Stortinget ikke har fått med seg at vår virkelighet ikke har vært preget av trygg jobb etter alle privatiseringene? At flere tusen folk fra Telenor og dets avleggere er oppsagt de siste ti åra, at postansatte og veiarbeidere har levd i en konstant omstillingsprosess? At utstøting av eldre arbeidstakere er svært utbredt på våre arbeidsplasser – at mange går av tidlig mot sin vilje.

Det er heller ikke slik at lønna har blitt noe høyere ved at vi er privatisert. Det eneste folk har beholdt, er formeningen om at de har en god pensjon i enden av et langt yrkesliv.

Rydd opp

Ei rødgrønn regjering fremmer nå dette usosiale forslaget – hvordan skal vi kunne tenke på å stemme rødgrønt igjen hvis dette vedtas? Hvordan skal dere forsvare et slikt tyveri? All tillit vil forsvinne.

På vegne av alle oss som er her og de vi representerer, vil jeg si at ekte rødgrønne politikere rydder opp og sørger for at lovforslaget stanses. Dette lovforslaget stjeler mange tusen kroner fra flere tusen folk, og vi kommer ikke til å finne oss i det!

Sissel Hallem

Oppdatering etter fanemarkeringa

Viktig seier og fortsatt kamp

Rødt nytt

Takka være innsatsen fra *Forsvar offentlig pensjon* og en rekke fagforeninger ble arbeids- og sosialkomiteen på Stortinget pressa til å gå tilbake på de verste forslaga fra regjeringa.

Dette er en viktig seier! Kamp nytter, og den trengs

for å hindre samordninga mellom offentlig tjenestepensjon og privat AFP.

Men vær obs: Nå vil regjeringa ta «bare» 15 prosent av de opparbeidete pensjonene til dem som er født før 1953. Det vil si: De tar alt først, og så tilbakefører de 85 prosent («kompensasjon» kaller de det). De

neste årskulla får redusert sin «kompensasjon» med 10 prosent hvert år.

For dem som er født i 1963, tar regjeringa *alt de har betalt inn*. Det er folk som nå er 47 år, som kan ha jobba i offentlig sektor i 30 år allerede. Dette rammer ikke bare dem som har jobba i offentlig sektor,

men også dem som eventuelt kommer til å slutte i framtida for å ta seg jobb i privat. Men dette skjer bare om de går av med AFP, så resultatet blir vel at folk jobber lenger.

Det bør være et mål at også forslaget om at 15 prosent skal samordnes, fjernes. Opparbeidete rettigheter fra offentlig tjenestepensjon (oppsett rett) må behandles som tilsvarende fra private tjenestepensjonsordninger (fripoliser).

Rødt! nr. 2

Innhold:

Norsk landbrukspolitikk
– Arbeiderstyrte bedrifter
– Deltakardemokrati
– Nabolagsråd – Afghanistan – Kjønn og krig – El Salvador – Klasse – og mye mer.

Løssalg 75 kr
Abonnement 285 kr
Be gjerne om et prøvenummer.

Om Kapitalen

Ben Fine og Alfredo Saad-Filhos bok *Om kapitalen av Marx* er oversatt til norsk av Harald og Anne Minken. Dette er den beste veilederen for å forstå hovedverket til Karl Marx, *Kapitalen*.

Boka koster 196 kroner, men betaler du 280 kroner, får du samtidig ett års abonnement på tidskriftet *Rødt!*.

www.marxisme.no
roedt@marxisme.no

RØDT NYTT

Osterhaus' gate 27
0183 Oslo
Nettstad: www.raudt.no
Telefon: 22 98 90 50
E-post: raudt@raudt.no

Konto: 7874 05 56478
ISSN: 1504-7660 (avis)
1504-7679 (pdf)
Utgjevar: Rødt
Trykkeri: Nr1Trykk
Redaktør: Jorun Gulbrandsen
E-post: raudt@raudt.no

Redaksjonen avslutta 15. juni.
Om ikkje anna er oppgitt,
tilhører bileta her Rødt nytt.

Turid er ny Rødt-leder:

– Jeg vil ikke sitte og vente

Rødt har valgt ny leder. Hun heter Turid Thomassen, er 45 år og bor på Lillehammer. Hun har representert RV/Rødt i kommunestyret i tolv år – seksten om vi tar med fire år som vararepresentant før det.

Jorun Gulbrandsen

Turid er også leder for NTL på Høgskolen i Lillehammer (HiL), der hun jobber. *Rødt nytt* er i dette intervjuet interessert i henne som fagforeningsmenneske, og spør: – *Hva er jobben din?*

– Jeg er ansatt på avdeling for tv-utdanning og filmvitenskap (TVF) på Høgskolen. Jobben min består kort fortalt i å vite hva som skjer, når det skjer, hvor det skjer og hvem som er involvert – til enhver tid. I bunn og grunn skal mitt arbeid være med på å legge forholda til rette, sånn at studenter og ansatte skal kunne gjøre det de skal på avdelinga.

Mange jobber

– Jeg begynte å jobbe ved høgskolen i 1993, som vikar. Det var jeg i fire år, før jeg endelig fikk rett til fast stilling. I tida mi på HiL har jeg jobba som reinholder, sekretær, vaktmester-assistent, saksbehandler, med sentralbord, opptak, eksamensavvikling, og nå som førstekonsulent.

Mens jeg har vært leder for NTL her på Høgskolen, har vi klart å komme bort fra sekretærkoden – den var gammeldags og elendig betalt – bare kvinner selvfølgelig. Førstekonsulenter tjener mellom 320 000 og 435 000 kroner. Det er ikke akkurat høyt på strå, verken lønsmessig eller i status, men det jeg gjør, er viktig arbeid – for meg og for alle.

Kvinnelønna

– *Hvordan kan lønna i kvinnedominererte yrker heves? Er lokale forhandlinger en vei å gå?*

– Lokale forhandlinger er en oppfinnelse jeg gjerne kunne ha vært foruten. Etter ti år i forhandlingsutvalget ser jeg at de ikke er med på å utjevne forskjeller, men heller forsterke dem. Selv om det i flere år nå har vært et ønske om kvinneprofil på forhandlingene, er det likevel menn som stikker av med de høyeste tillegg.

Vi har klart – i samarbeid med andre fagforeninger og ledelsen – å heve kvinnelønna innafor grupper av ansatte – men i det lange løp er det vanskelig, synes jeg. Kjør heller sentrale forhandlinger. Det er der man kan synliggjøre ulike grupper og stå sammen med andre, det er der de kan legge inn sterke føringer, og det er der man kan bruke en like lønnsrett mest rettferdig.

Når det gjelder like lønn, er jeg utålmodig. Det går altfor sakte.

Alle gjør viktige jobber

– *Er konsulentene flest kvinner eller flest menn?*

– Hos oss er konsulentstigen kvinnedominert, og det preger også avlønninga. Det er vanskelig å skulle synliggjøre ekstraordinær innsats, når en del av oppgavene som blir gjort, er usynlige oppgaver, som først merkes når de ikke blir gjort.

Her på HiL er det så mange damer med så mye kunnskap om institusjonen de jobber på. Og det er viktig å huske at alle gjør oppgaver som er viktig for helheten, uansett om de driver med undervisning eller forskning, med teknisk eller administrativt arbeid.

Det er derfor det er viktig for meg å være i ei fagforening hvor solidaritet er en av hovedfanene, og hvor vi kan få innsyn i flere arbeidstakeres hverdag.

NTL er den nest største fagforeninga på HiL. Vi organiserer om lag 30 prosent av de ansatte, fordelt på teknisk/administrativt personale og undervisnings- og forskningsansatte.

De fleste er i teknisk/administrative jobber. Medlemmene hos oss er alt fra reinholdere uten fagbrev til ledere både faglig og administrativt.

Heltidsstudenter

– *Hva blir «dine» studenter?*

– De som tar utdanning innafor tv-fag, spesialiserer seg på flerkamera eller dokumentar som regissører eller teknikere.

Flerkamerafolket er de som lager debatter, sportsdekninger, konserter med mer. Dokumentaristene skal fange historier fra virkeligheten. Det er mange av «mine» studenter i NRK og i andre produksjonselskaper. De er gode fagfolk som lager bra ting.

Turid bare sekunder etter at hun ble valgt til leder i Rødt.

Vil være med

– *Hvorfor jobber du både med fagforening og sitter i kommunestyret for Rødt og er Rødt-leder – samtidig? Sprik eller sammenheng?*

– Sammenheng. Alt handler om folk og folks hverdag, hjemme og på jobb. Alt handler om endringer som skal bli til det bedre. Jeg ønsker gjennom mitt bidrag at de endringene på kort sikt skal være positive for folk flest – og på lang sikt endre samfunnet til noe bedre enn det er for de fleste nå.

Og jeg kan ikke sitte og vente på at noen skal gjøre det for meg. Jeg vil være med sjøl.

– *Hvilke ønsker har du for den høyere utdanninga?*

– Høyere utdanning skal være en mulighet for dem som ønsker å ta den. Det betyr at undervisninga bør være forskningsbasert, og at man skal hegne om den frie forskninga. Man kan ikke la eksterne økonomiske bidrag bestemme hva slags forskning som skal utøves i utdanningsinstitusjonene.

Man må gi folk mulighet til å kunne være heltidsstudenter på ordentlig. Det betyr at en faktisk må øke stipendandelen betraktelig. Etter min mening bør det være gratis å studere.

Ny ledelse i Rødt

Partiets landsmøte i slutten av mai valgte ny ledelse. I arbeidsutvalget sitter nå:

- Turid Thomassen (leder)
- Bjørnar Moxnes (nestleder)
- Ana Lopez Taylor (nestleder)
- Beth Hartmann (partisekretær)
- Stian Nicolajsen (økonomiansvarlig)
- Arnljot Ask (internasjonalt ansvarlig)
- Elin Volder Rutle
- Åsmund Sunde Valseth
- Marie Sneve Martinussen
- Per Gunnar Skotåm
- Turid Kjernlie
- Vegard Velle
- Lederen i Rød Ungdom (Iver Johansen Aastebøl)

Kvinneprofil på lønsoppgjeret – men framleis langt igjen til likeløn!

Kvinner har i gjennomsnitt 85 prosent av den løna menn har. Lønsskilnadene er spesielt store i gruppene med fire års høgare utdanning. Den regjeringsoppnemnte likelønnskommisjonen meinte det måtte settast av ein eigen pott til likeløn, fordi dei vanlege lønsoppgjera ikkje kan retta opp dette.

Ingrid Baltzersen

Ap-, SV- og Sp-regjeringa har lova at dei skal jobba for likeløn. Dei sa også at om partane i arbeidslivet vart samde om korleis det skulle gjerast, så kunne det koma pengar på bordet i dette tariffoppgjeret. Fleire fagforbund kravde ein ekstra like-lønspott. Men regjeringa leverte ikkje. Det kom ikkje ei krone med «friske middel». Dette er eit svik!

Likeløn må ordnast i sentrale avtalar. Lokal lønsdanning aukar alle skilnader, og på dei fleste overenskomstområda har ein ikkje lokal streikerett. Det vert veldig lett for arbeidsgjevarer å diktera og vanskeleg å få ei systematisk endring i retning av likeløn. Det er også viktig å få tillegg til kroner, ikkje som prosenttillegg. Dei høgtlønnte grovt på prosenttillegg, av di dei har mykje høgare utgangspunkt.

Reinhaldarane

Reinhaldarane streika for å få dagens garanti-

ordning på 85 prosent av gjennomsnittleg industriarbeidarløn opp på 95 prosent. Dei fekk 6,75 kroner i timen med ti års ansiennitet og ein protokoll som seier at garantiordninga skal gjennomgåast med sikte på betre lønsutvikling. NHO Service forsøkte med splitt og hersk for å bli kvitt garantiordninga, noko som vart hindra gjennom streiken. LO-leiinga aksepterte innleige av reinhaldstener, altså streikebryteri. Slikt går ikkje an!

Stat og kommune

Fagforeiningane i staten aksepterte eit tilbod på 3,3 prosent, eit resultat som var 0,3 prosentpoeng betre enn det dei såkalla «frontfaga» fekk. For kommunane var kravet at ein skulle få betydeleg meir enn frontfaga. Tilbodet frå KS var svært dårleg, så dei kommunetilsette har måtta streika for å koma like langt som andre har gjort utan streik.

Kva er oppnådd?

Kommuneoppgjeret har fått ei ramme på 3,4 prosent, minst 7100 kroner i tillegg. Arbeidstakarar med lang ansiennitet får ekstra tillegg. Etter ti år får assistentar 17 kroner per time ekstra, høgskuleutdanna 20,50 kroner ekstra. Resultatet er ikkje dårleg når ein ser på pengane folk får. Men det er ikkje veldig bra heller, i alle fall viss det skal vera ein start på å gje kvinner like god løn som menn og å få lågtlønne opp på eit anstendig nivå.

Viss kvinner skal få likeløn, må det 30 tilsvarende oppgjer til, og det har me ikkje tid til. Når oppgjeret i tillegg vert framstilt som ekstraordinært, er det tydeleg at det er mange som ikkje vil dit.

Staten har ansvaret

Det positive med kommunestriken er at tre hovudsamanslutningar har stått saman. Dermed har forståinga for likelønkravet styrka seg, både i fagrørsla, ute på arbeidsplassane

Ingrid Baltzersen er trikkfører og bystyremedlem for Rødt i Oslo.

og i media. Både forbundsleiing og medlemmer var viljuge til å streika for kravet. Kommunestriken var historisk i omfang. Det blei også synleggjort kor bakstreversk KS er med sitt beinharde krav om lokale forhandlingar, sjølv om alt tyder på at kvinnene og likeløna taper i lokale forhandlingar.

Lønsoppgjeret viser at kvinnelønsproblemet ikkje kan løysast i ordinære lønsoppgjer. Staten må betala. Ein start er ein likelønspott på tre milliardar, men ein forpliktande opptrappingsplan må også til. Det er

staten sitt politiske ansvar å syte for at kvinner ikkje får mindre løn på grunn av kjønn, og det offentlege har arbeidsgjevaransvar for eit fleirtal av kvinnene dette gjeld. I privat sektor er det nødvendig med garantiordningar, så dei kvinnedominerte yrka er sikra mot å hamna for langt unna gjennomsnittleg industriarbeidarløn.

Streikane i vår har vist at lågtløn- og kvinnelønsgrupper har rettferdige krav, og at dei er viljuge til å streika for å få dei gjennom. Dei bra resultatane som er oppnådde

i vår, må feirast, samstundes som dette ikkje må vera eit unntak, det trengst mykje meir for å koma i mål.

Samarbeidet mellom LO, Unio og YS pressa staten og gjorde at det blei sentrale justeringsforhandlingar, ein øremerkt pott likeløn og likelønforringar på dei lokale forhandlingane.

Lønsoppgjeret har styrka solidariteten og kampkrafta i fagrørsla. Det har vore prega av kamp mot sosial dumping og heving av minsteløna og kvinneløna.

Arbeid, lønn og makt

Fra «oss» og «dem» til kvinner på tvers

– Vi skal åpne for viktige samtaler der og da om arbeid, lønn og makt. Her blir det mulighet for å ta opp de mest brennbare temaene, sier Susan Guerra, da Rødt nytt snakker med henne om årets Kvinner på tvers-konferanse, som avholdes siste helga i september.

Maren Rismyhr

Konferansen samler vanligvis kvinner fra hele landet til diskusjon om kvinners rettigheter

i samfunn og arbeidsliv. Susan forteller at kvinner med minoritetsbakgrunn ofte er fagorganisert, men at de ikke alltid

kommer til orde i fagorganisasjonene.

– Hvorfor er det slik? spør hun og svarer: – Det skal vi forsøke å finne ut av på konferansen!

Lørdagens program styres av kvinner med minoritetsbakgrunn. Susan lover oss grundige innledninger.

– Vi starter med Lavleen Kaur, som er kriminolog. Hun vil snakke om minoritetskvinnens situasjon generelt. Så slipper Fatima Ali Mader til. Fatima leder Somaliland Women Solidarity og har

kalt foredraget sitt *Somaliske kvinner i Norge: kontinuitet og endring*.

Susan sier at vi også kan glede oss til å høre Fakhra Salimi fra Mirasenteret.

– Som leder for ressursenteret for kvinner med minoritetsbakgrunn har Fakhra gjennom mange år fulgt utviklinga i Norge. Når hun skal snakke om utfordringer i arbeidslivet, er jeg trygg for at vi får god bakgrunn for diskusjonen videre.

Da er vi inne på Susans egen rolle på konferansen. I programmet står det *Kvinner snakker sammen*, Susan Guerra leder oss gjennom «Open Space». Vi ber henne forklare.

– «Open space» er en metodikk som i denne situa-

Kvinner på tvers-konferansen

25. og 26. september i Ingeniørenes hus, Oslo

Bindende påmelding sendes kvinner.pa.tvers@gmail.com, eller ring telefon 23 06 46 60.

Betaling (500 kroner) til Kvinner på tvers, c/o Fagforbundet Oslo, postboks 8714, 0028 Oslo, konto 9001 12 93602.

Program og mer info: www.kvinnerpatvers.no.

sjonen vil gi en god anledning for samtaler på tvers – for eksempel mellom kvinner som er aktive i fag- og kvinnebevegelsen og kvinner som kanskje kunne tenke seg å bli det. Målet mitt er å få til en meningsfylt utveksling, slik at flere vil oppleve fagbevegelsen som relevant, og at de som er aktive i fagbevegelsen, etter denne dagen vil se seg selv i et minoritetsperspektiv.

Til høyre forfatter, forteller og foredragsholder Susan Guerra. Her forberedes konferansen sammen med Jagdish Kaur fra arbeidsgruppa i Kvinner på tvers.

Vellykka streik for terminalarbeiderne

Medlemmer av Transportarbeiderforbundet gjennomførte en tre uker lang streik som endte med seier. Rødt nytt spør tillitsvalgt Monica Nkechi Okpe om resultatet.

Johan Petter Andresen

– Resultatet av streiken er en viktig seier for alle, ikke bare for oss terminalarbeidere, sier Monica, som er klubblleder på DHL Supply Chain, avdeling Ulven i Oslo og medlem av Rødt. – Streiken handla om viktige prinsipper.

– *Hvilke prinsipper?*

– At innleide arbeidstakere og vikarer skal ha samme arbeidsforhold og lik lønn med oss som er fast ansatt. At det er terminalarbeiderne og ingen andre som skal ta seg av lastinga og lossinga. Dette arbeidet skal ikke utføres av sjåførene som kjører varene til og fra terminalene, unntatt i spesielle situasjoner. Den nye bestemmelsen vil også hindre at sjåførene blir pressa til å bruke av hviletida si til lossing og lasting.

Pluss at nå kan de lokale tillitsvalgte kreve forhandlinger med bedriften om oppbemannning, slik at det er tilstrekkelig med fast ansatte. Bedriftene må nå ta hensyn til fravær av forskjellig slag når det gjelder antallet fast ansatte.

Klargjøring

– *Hva er «omfangsbestemmelser» i en tariffavtale?*

– Det betyr at avtalen sier noe om hvem som skal gjøre en bestemt type arbeidsoppgaver. Alle som utfører arbeid på terminalen, faller inn under vår tariffavtale. En terminalarbeider kan ikke bare stikke opp på kontoret til en funksjonær og ta hennes arbeid. Nå

har tillitsvalgte innsyn i sjåførens lønns- og arbeidsvilkår, og skal de utføre terminalarbeid, skal dette drøftes med tillitsvalgte først.

– *Men det blir vel ikke slutt på bruk av innleide og vikarer?*

– Nei, men nytt i avtalen er at de tillitsvalgte på bedriften kan bistå innleide arbeidstakere i forhandlinger med bedriften om deres arbeidsforhold. Dette vil sikkert styrke oppslutninga om fagforeningene. Vi merka under streiken at de innleide og vikarene fikk økt forståelse for fagforeningenes betydning. I tillegg vil bedrifter som benytter innleid arbeidskraft utover lovens bestemmelser, nå kunne få en sak mot seg fordi dette vil være tariffstridig.

Samhold

– *Hvordan var samholdet under streiken?*

– Det var veldig bra. Streiken handla om prinsipper. Det dreide seg ikke bare om ei krone eller to, men om framtida for bransjen vår. Vi merka klart at vi hadde brei støtte også blant andre grupper, som sjåførene. Streiken var godt planlagt og leda. Vi var få som hadde streika før, likevel klarte vi oss bra. Vi hadde god kontakt med andre arbeidsplasser, og vi samarbeida om å planlegge ulike aksjoner for å hindre streikebryteri. Og på mange mindre plasser har unge og uerfarne medlemmer stått fram og tatt ansvar for å sikre streiken.

Felles kamp

– *Fikk dere støtte utafra bransjen?*

– Vi fikk støtte fra mange andre i og utafra LO, både i form av støtteuttalelser og bevilg-

ninger. Andre ser at vår kamp er viktig for alle. Nå kan andre se på hva vi har fått til og bruke det vi har oppnådd i sine egne forhandlinger.

Utskilling og innleie av arbeidskraft er et problem for hele arbeidslivet og fremmer sosial dumping.

Derfor er denne seieren så viktig!

Monica Nkechi Okpe

Full seier i tidenes blideste streik

En ukelang streik ved Den Norske Opera & Ballett endte 14. juni med full seier.

– Vi har fått gjennomslag for hovedargumentasjonen vår i denne saken. Det har vi fått til ikke minst fordi våre medlemmer har gjennomført norgeshistoriens blideste streik. Jeg er veldig glad for at medlemmene nå kan konsentrere seg om det de kan best, nemlig produsere god kunst og kultur, sier forbundsleder Renée Rasmussen i Musikernes fellesorganisasjon (MFO).

Bakgrunnen for streiken var at et mangeårig arbeid om å bedre lønns- og arbeidsvilkåra for orkestermusikere, sangere og dansere blei stansa av kulturminister Anniken Huitfeldt. Det har i lang tid vært lokale forhandlinger

om lønnskompensasjon for at kunstnerne skal være fleksible i arbeidstid og frasi seg opphavsrett på visse områder. MFOs medlemmer ved orkestrene i Bergen, Stavanger og Trondheim fikk med bakgrunn i såkalte PSU-avtaler (partssammensatte utvalg) i fjor ei lønnsøkning på 33 000 kroner for dette.

Da var ikke lokale avtaler på plass for operaen, orkesteret i Kristiansand og Det Norske Blåseensemblet. I år var MFO og arbeidsgiverorganisasjonen Spekter blitt enige om ei tilsvarende løsning her, men så sa statsråden brått stopp og ville ikke tilføre de nødvendige midlene.

Streiken var da et faktum. Den blei gjennomført med fullt trøkk. 12. juni var det gratiskonsert på Youngstorget i Oslo. Her opptrådte

operaens orkester og kor og ei rekke sang- og dansesolister med kjente og ukjente verker. Aller ferskest var deres egen streikesang på melodien «Colonel Bogey» (fra *Broen over Kwai*):

Huitfeldt

– her har vi ofret alt

Huitfeldt

– du driver skalt og valt

Halvannet døgn etter var et anbefalt forslag på plass. Orkestermusikerne får samme lønn som kollegene i Bergen, Stavanger og Trondheim, og sangerne og danserne får en opphavsrettskompensasjon på mellom 17 500 og 26 000 kroner. Dette er tillegg til det tariffmessige lønnstillegget på rundt 15 000 kroner. – Totalt innebærer dette at våre medlemmer har fått et solid og fortjent lønnsloft, sier forbundsleder Rasmussen.

Vektere i streik

Når denne avisa går i trykken, er vektere organisert i Norsk Arbeidsmandsforbund i streik. Streiken omfatter medlemmer blant annet i firmaene Securitas, Loomis, G4S og Vakt Service.

Vekterne er ei lavtlønnsgruppe. Kravet til Arbeidsmandsforbundet er å heve minstelønnsgarantien i vekteroverenskomsten til 95 prosent av gjennomsnittlig industriarbeiderlønn. Forbundsleder Erna Hagensen sier at vaktsselskapene har hatt en betydelig økt omsetning og økonomisk vekst over mange år, uten at dette har bidratt til ei mer rettferdig lønn for vekterne som utfører jobben.

En sommergave til Rødt nytt?

Hver måned sender vi ut 4500 aviser til abonnentene. Like mange deles ut på plasser og fergeleier landet rundt.

Det er gratis. Men det koster penger. Produksjonen av avisa skjer på dugnad, men trykkeriet skal ha sitt, og Posten (eller Bring, som det heter nå) skal ha sitt.

Derfor ber vi av og til, sånn som nå, om en gave til avisa. Sånn at vi kan fortsette å spre vårt glade budskap.

Synes du det er en god idé, så send gjerne noen kroner til Rødt nytt på konto 7874 05 56478. Vi takker på forhånd – og lover at vi ikke skal bruke pengene på gullstøv vi kan vasse i.

Hilsen redaksjonen

Per Olav Flatabø:

Saksbehandler og eneveldig dommer

Når du leser i avisene at Utlendingsnemnda (UNE) har beslutta at en flyktning skal sendes ut av Norge, tror du kanskje at nemnda har behandla saka på et møte. Da tar du sannsynligvis feil.

La Abbas og Fozia bli!

Abbas og Fozia Butt var tre og fire år gamle da de kom til Norge i 1989. I 1992 tok mora dem med til Pakistan i tre og et halvt år, men kom tilbake til Norge. Abbas og Fozia begynte på skolen på Holmlia. I 1999 trakk Jusisdepartementet bosettings-tillatelsen tilbake, fordi de mente at mora ikke hadde gitt riktige opplysninger i forbindelse med oppholdet i Pakistan. Likevel fikk de fortsatt bo i Norge. Da de gikk på ungdomsskolen, i 2001, ble de arrestert for å bli sendt til Pakistan. Ikke barna, men mora ble utvist. Hun døde i 2007. Barna saksøkte staten, og fikk medhold av Oslo tingrett i 2005 og 2008. De skulle ikke sendes ut. Høsten 2008 kom saka opp i Borgarting lagmannsrett. Her tapte de.

Advokaten deres sendte en anmodning til Utlendingsnemnda (UNE) om å få fornya behandling. Svaret kom i april 2009: Avslag og med påminnelse om utreisefristen. Abbas og Fozia søkte kirkeasyl. Siden 1. april 2009 har søsknene delt et lite kontor i Holmlia kirke.

Kilde: Støttegruppa for Abbas og Fozia. Les mer: <http://www.sos-rasisme.no/abbasfozia>

Rødt nytt

Under ti prosent av sakene behandles på møte. De aller fleste sakene avgjøres av en person, en nemndsleder. Slik er også utvisninga av Abbas og Fozia Butt bestemt. Dette kom fram 7. juni, da det var en demonstrasjon utafor Stortinget til støtte for søskenparet, som sitter i kirkeasyl i Holmlia kirke i Oslo.

En av dem som holdt appell, var Erling Folkvord, bystyreprerentant for Rødt i Oslo. Han kunne blant annet fortelle:

«Hvem er staten som vil sende ut Abbas og Fozia? Når ingen statsråd griper inn, har Utlendingsnemnda uinnskrenka myndighet til å være staten. Og i Abbas og Fozias sak består nemnda av én enkeltperson. Regjeringa lar denne personen være staten og fortsette å straffe Abbas og Fozia for moras feil.

Per Olav Flatabø

Personen heter Per Olav Flatabø. Han deler ut straff og avgjør skjebner uten å kalle inn nemnda. Ordet utlendingsnemnda er staffasje, som gir et falskt inntrykk av at mange personer har gjort ei omfattende, skjønsmessig vurdering.

Men mannen som i denne saka er staten, for-

Abbas og Fozia Butt. Foto: Støttegruppa

tjener også omtale. Da han drev advokatpraksis, sa disiplinrutvalget i Advokatforeninga at «advokat Per Flatabø har brutt god advokatskikk ved å gi uforsvarlige råd». I mars 2005 ble han dømt til å betale en klient 1,3 millioner i erstatning. Saksdokumentene i Flatabø-sakene er trist lesning for dem som forutsetter en høy etisk standard hos advokater.

Eneveldig dommer

Og det er kanskje ikke rart han la ned advokatpraksisen og søkte seg jobb i Utlendingsnemnda. Der slipper han jo å bli dømt til å betale erstatning for feil han måtte gjøre.

Rødt syns ikke en slik person egner seg til å være

både saksbehandler og eneveldig dommer, slik Per Flatabø er i saken til Abbas og Fozia.

Hittil har regjeringa latt Flatabø styre saka til Abbas og Fozia etter regelen om at barn skal straffes for foreldres feil eller ugjerninger. Det rettsprinsippet kjenner vi fortsatt fra Det gamle testamentet.

La oss andre styrke støttearbeidet for Abbas og Fozia Butt, slik at regjeringa blir tvunget til å rydde opp og slik at søskenparet snart kan leve i frihet i Norge, slik som andre Holmlia-ungdommer. Rødt mener dessuten at Utlendingsnemnda må avvikes fordi den er en trussel mot rettssikkerheten.»

Rød sommerleir

1.-4. juli

Rødt arrangerer sommerleir for medlemmer og andre interesserte 1.-4. juli på Viubråtan leirsted i Lunner kommune i Oppland.

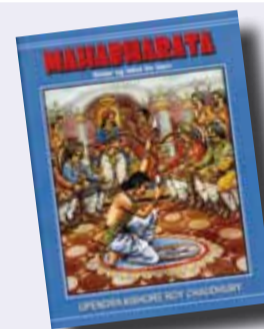
På Rødts sommerleir får du treffe folk fra hele landet, nyte sol, sommer og et bredt sammensatt politisk program. Sommerleiren varer fra torsdag til søndag. Vi organiserer barnehage for de små barna og pionerleir for litt større, så ta gjerne med hele familien!

Priser: Voksne: 900 kroner. Barn, ungdom under 25 år, studenter og ulønna: 500 kroner.

Meld deg på – send navn og adresse til sommerleir@roedt.no eller ring Rødtkontoret: 22 98 90 50.

Foto: James M. Hill/flickr

Nirmal Brahmachari og Lars Amund Vaage har nettopp utgitt ei norsk gjendiktning av det klassiske indiske eposet *Mahabharata*. Det er i tegneserieform og fås kjøpt i bokhandelen eller fra Rødts kontor. Brahmachari er også aktuell med novellesamlinga *De fremmede*, og han er redaktør for ei ny engelskspråklig antifascistisk novellesamling, *Those Blood Splattered Dawns*.

Økonomer får stryk!

– Hvis økonomene som måler effektiviteten i Norges barnevern hadde vært ansatt i privat sektor, hadde de fått sparken. På Høgskolen hadde de fått stryk!

Anna Kathrine Eltvik

Slik sa Torstein Dahle det, da han 2. juni holdt foredrag på en LO-konferanse om New Public Management. Han begrunnet sine påstander med at analysene rett og slett var altfor dårlige og ufullstendige.

Barn som produktheter

Siviløkonomen og Rødt-politikeren vet hva han snakker om, for hovedområdet han jobber med ved Institutt for økonomiske og administrative fag på Høgskolen i Bergen, er regnskap og skatt.

Myndighetene har nettopp besluttet å gjennomføre store kutt i Norges barnevern, og hardest går det ut over Vestlandet som må kutte hele 134

millioner kroner innen 2010. Statistisk tallanalyse ligger til grunn for beslutningen.

– Da staten bestilte denne tallanalysen av barnevernet, sto det ikke noe i bestillingsverket om at man skulle snakke med verken brukerne eller de som jobbet med dem. Hvordan går det på den måten an å måle kvaliteten i barnevernet, undrer Dahle.

– Sett på denne måten produserer barnevernet først og fremst oppholdsdager, ikke lykkelige barn. Barna blir redusert til produktheter.

Fatale statistikker

Norge er av Barne-, ungdoms- og familieetaten (BUFetat) delt opp i fem landsdeler. Da de skulle gå gjennom økono-

mien, samlet de inn talldata fra hver landsdel. Deretter ble landsdelene satt opp mot hverandre, og Vestlandet kom dårligst ut. Men da nevner man ikke at Oslo ikke kommer inn under Region øst og at Trondheim ikke er inkludert i Region midt-Norge. De to byene har nemlig egne budsjett. Sånn blir Region vest sammenlignet med regioner som ikke har storbyproblematikk. Dette er fatalt for Bergen og Stavanger.

Dahle gjorde også rede for hvordan økonomer har sauset sammen forskjellige brukergrupper i helsesektoren, og påpekte hvor feil det for eksempel blir å sidestille en bruker i aldersbolig med en som bor i bolig for funksjonshemmede. De ulike bruker-

gruppene krever ulik behandling, ergo kan de ikke sidestilles.

Når tall blir politikk

Alle foredragsholderne på konferansen var enig i at de ikke ville ha et lønnsomhetsbasert styringssystem for BUFetat eller offentlig sektor i det hele tatt.

– Hvis en klarer å differensiere størrelsen på forskjellige ungdommers problemer, vil da et slikt økonomisk styringsproblem være legitimt, spurte Stein Rage fra BUFetat Bergen.

LO-konferansen om statens måte å styre barnevernet på, hadde et viktig panel av forelesere. F.v.: Torstein Dahle, Helene Bank (For velferdsstaten), Fanny Voldnes (Fagforbundet) og Oddny Miljeteig (SV).

– Det er feil tilnærming, svarte Dahle. – Når mennesker arbeider med andre mennesker, så blir produkttilnærming helt feil. Man prøver å standardisere en type arbeidsoppgave som ikke lar seg standardisere, ettersom behandlingsbehovet varierer fra menneske til menneske.

Bli med på Rød Ungdoms sommerleir!

3.–8. august går sommerens vakreste eventyr av stabelen, nemlig Rød Ungdoms sommerleir 2010! Gå ikke glipp av ei

uke med konserter, debatter, grilling, workshops, politikk, bokbad, nattbad, gamle og nye venner, og mye, mye mer!

Herligheten koster 949 kroner for ungdomsskoleelever og 1149 for alle som er eldre enn det. Delta-keravgiften inklude-

rer mat, overnatting og program for hele uka. RU gir reisedekning for billigste reisemåte.

Stedet er Utøya i Tyrifjorden.

Vil du vite mer eller melde deg på?

www.sosialisme.no

Rød Ungdom aksjonerte mot ubåt

– Kristiansand kommune tjener penger på Gaza-blokaden når de leier ut til selskaper som selger ubåter til Israel, sier leder i Rød Ungdom, Iver Aastebøl. 12. juni aksjonerte RU mot ubåten som ligger i havn i Kristiansand.

Rød Ungdom reagerer sterkt på avsløringene om at ubåter som testes i Norge, har blitt solgt til Israel. I dag tok aksjonister fra ungdomspartiet seg opp på ubåten som for tida ligger i havn i Kristiansand, og heiste et sjørøverflagg og et israelsk flagg på båten.

Det er Kristiansand kommune som gjennom et kommunalt selskap leier ut havna til ThyssenKrupp.

Selskapet bruker farvannet utenfor Kristiansand til å teste ubåter, som siden selges til blant annet Israel. Det er ikke klart hvor mye de betaler i leie, men i et intervju med *Fædrelandsvennen* antydet adm. dir. Jan Omli Larsen i Kristiansand næringselskap en årlig omsetning på 10 millioner kroner.

– Hvem kan garantere at ikke ThyssenKrupp betaler med penger de har fått fra det israelske forsvarsbudsjettet? spør Aastebøl.

– Vi tror ikke folk i Kristiansand liker at sykehjemsplassene deres finansieres av israelsk piratvirksomhet.

1. september går avtalen mellom ThyssenKrupp og kommunen ut. Da må Kristiansand kommune si nei til videreføring, mener Rød Ungdom.

Foto: Rød Ungdom

BLI MED I RØD UNGDOM! www.sosialisme.no

LO i Oslo, Bergen, Trondheim, Stavanger og Tromsø krever:

– Frys samarbeidet med Histadrut! Boikott Israel!

LO i de fem storbyene Oslo, Bergen, Trondheim, Stavanger og Tromsø har i en felles uttalelse 9. juni protestert mot at LO-sekretariatet har vedtatt i høst å sende en delegasjon på besøk til både den palestinske fagbevegelsen PGFTU og den israelske Histadrut.

I uttalelsen heter det:

«Histadrut er ingen nøytral part, de støtter okkupasjonen og blokaden av Gaza. Israel har forvandlet Gaza til verdens største fengsel. Muren, okkupasjonen, blokaden, nye bosettinger viser at dialog ikke fører fram. Vage for-dømmelser fra verdens-

samfunnet endrer ikke Israels politikk.

Fortsetter handel og investeringer som før, ser Israel det som en godkjenning av deres framferd. Fortsetter kulturelt og akademisk samarbeid som før, ser Israel det som en godkjennelse. Fortsetter utveksling av fagforeningsdelegasjoner som før, ser Israel det som en godkjenning av deres framferd.»

«Norsk fagbevegelse må ikke svikte palestinerne når de trenger oss som mest. Avlys LOs reise. Tillitsvalgte må

inviteres med på neste solidaritetsbåt. LO må ta initiativ til boikott over alt det er mulig», heter det videre i uttalelsen.

De fem samorganisasjonene har følgende øyeblikkelige krav:

- Oljefondet ut av Israel.
- Send ambassadøren hjem.
- Frys samarbeidet med Histadrut.

Fagforeningsstafett: Boikott Israel

LO i Bergen og omland har tatt på seg å være vert for Boikott Israel-kampanjen i fagbeveg-

sen. De har oppretta et nettsted som skal være et tilbud og verktøy for hele fagbevegelsen til å gi uttrykk for sine krav overfor Israel. De forteller:

«Vi vil oppfordre alle organisasjonsledd i fagbevegelsen – og alle andre organisasjoner – til å slutte seg til den voksende kampanjen for boikott, deinvesteringer og sanksjoner (BDS) mot Israel. Ved å registrere vedtak på dette nettstedet, vil de ikke bli glemt, men være synlige byggesteiner for kampanjen.»

På nettstedet boikottstafett.lo-bergen.no/ heter det videre: «Vi oppfordrer samtidig alle som gjør boikottvedtak, til også å utfordre andre fagforeninger og -forbund til å gjøre det samme. Utfordringene kan registreres her! De blir publisert på nettet, og melding

om dette sendes til den utfordrede foreningen. Slik håper vi flere vil stimuleres til å ta stilling.»

LO i Bergen og omland kan nås på epost christopher.beckham@lo.no.

Blokade av Israel-skip

15. juni innledet Norsk Havnearbeiderforening en to uker lang blokade av israelske varer i norske havner.

Terje Samuelsen er leder i Havnearbeiderforeninga. Han sier:

«Vi må protestere når israelske militære styrker angriper en fredskonvoi til Gaza. Da krever det kraftige virkemidler. Vi kan aldri akseptere overgrep i internasjonal farvann som krever menneskelig og store skader, og som er i strid med Geneve-konvensjoner. Vi kan aldri godta

at Israel opptrer som om det skulle være fritt fram å gjennomføre slike angrep.»

Han forteller at havnearbeiderne i perioden på to uker fra 15. juni verken vil losse båter fra Israel eller laste varer som skal til landet. Heller ikke vil Israel-registrerte skip bli losset eller lastet.

Aksjonen har full støtte fra Transportarbeiderforbundet og Fagforbundet. Fagforbundet ved Stein Guldbrandsen sier: – Fagforbundet støtter Norsk Havnearbeiderforenings blokade av israelske skip. Det er nødvendig og riktig at internasjonal fagbevegelse gir kontante reaksjoner på grove israelske overgrep i internasjonal farvann.

(Kilder: Fri fagbevegelse, Palestinakomiteen, Boikottstafetten.)

Norsk båt til Gaza!

Line Khateeb er leder av Palestinakomiteen i Norge. Hun og komiteen ønsker å sende en norsk båt med varer som folk i Gaza trenger. Rødt nytt spør: Hvorfor? Hva må til? Hva kan vi vanlige folk gjøre for palestinerne, når regjeringene ikke vil? Line Khateeb svarer:

Rødt nytt

– Sammen med andre organisasjoner og vennskapskomiteer vil vi gjøre en kjempedugnad i hele Norge for å få sendt en båt fra folk i Norge til folk i Gaza. Dette er viktig for å vise at vi alle kan bidra og aktivt påvirke for å få opphevet blokaden av Gazastripen.

Befolkningen i Gaza har levd under blokade siden juni 2007. De får ikke inn nok varer, medisiner eller byggemateriale. Folk kan ikke reise fritt inn eller ut, og det er nærmest umulig å få eksportert varer fra Gaza.

Økonomien er dårlig, og folk er blitt avhengige av nødhjelp for å overleve, mens de helst vil være frie slik at de kan klare seg sjøl.

Mange har ringt

– Hva må til?

– Vi må få med oss folk i lokalsamfunn og byer over hele landet til å arrangere konserter, basarer og demonstrasjoner, slik at vi får inn nok penger til å skaffe en båt og nødvendig utstyr.

Vi trenger båtkyndige folk og ellers folkevalgte, kulturarbeidere, musikere og andre som har rettferdighetssans og ønsker å vise solidaritet med Palestina.

Mange har ringt eller skrevet e-post om at de vil være med på neste båt, og det er kjempebra!

Utfordrer blokaden

– Hvilken betydning har det at folk i mange land sender båter?

– Blokaden av Gazastripen er en kollektiv

avstraffelse av hele befolkningen, hvor mer enn halvparten er barn og unge under femten år. Likevel har den fått fortsette i tre år, og det ser ikke ut til at internasjonalt diplomati så langt har lagt nok press på Israel til at de opphever blokaden.

Ved å sende båter til Gaza utfordrer vi blokaden og den israelske okkupasjonen. Samtidig viser vi at det er et folkelig engasjement for Palestina og setter søkelys på palestineres hverdagsliv.

Free Gaza Movement har til nå fått inn fem skip til Gaza. På flere av disse har det vært med parlamentarikere fra ulike europeiske land og fra USA. Vi vet at norske politikere har blitt nektet innreise til Gazastripen, og da er det viktig å få dem inn sjøveien, slik at de får se hvordan livet der faktisk er.

Ved å sende folk og båter fra alle land kan vi få mer politisk bevissthet om saken

og også politisk handling.

Israel rår

– Men sender ikke FN nødhjelp?

– FN sender inn mye nødhjelp til Gazastripen, men det er meget begrenset hva israelerne slipper inn, og det er langt fra nok. Selv om det kommer inn varer via Egypt, må dette også være klarert fra israelske myndigheter. For eksempel er sement, rør og annet byggemateriale ikke tillatt. Det samme gjelder skoleutstyr som papir, samt mye medisiner og medisinsk utstyr.

Leder av FN-organisasjonen UNRWA i Palestina, John Ging, oppfordret selv til at det internasjonale samfunnet skulle bryte blokaden av Gaza, via sjøveien.

Trenger hjelp

Åtti prosent av befolkningen på Gazastripen er avhengige av mathjelp fra FN for å overleve. Ungene er feilernær-

Line Khateeb

te og får ikke det de trenger av verken mat eller medisiner. Det meste av varer blir nå smuglet fra Egypt gjennom tunneler, og dette har skapt et stort «svartemarked» med svært høye priser.

Til sist er det ikke minst et viktig poeng at palestinerne selv skal kunne bestemme hvem som skal legges til i deres havner. Vi vil ha et fritt Palestina som selv kontrollerer landegrensene, kystlinjen og luftrommet sitt.

Granskning

– USA holder sin beskyttende hånd over Israel. Men hva kan den norske regjeringa gjøre, hvis den vil?

– Etter angrepene på Gazastripen i 2008–09 satt det internasjonale samfunnet ned en granskingskomisjon, ledet av den anerkjente advokaten Goldstone, som selv er jøde fra Sør-Afrika. Rapporten viser tydelig at Israel begikk brudd på internasjonal lov og brøt med krigsretten med overlegg i

flere tilfeller. Det ble også påvist at palestinske motstandsfolk brøt med krigsretten i noen få tilfeller.

Goldstone ber om at rapporten følges opp, og at Israel stilles til ansvar for forbrytelsene de har begått. Dette har ikke skjedd, og Norge bør presse på i FN for at Goldstonerapporten tas til følge.

Sanksjoner

Norge og andre europeiske land kan også velge å ikke investere i israelske selskaper og ikke støtte opp om den israelske okkupasjonen ved å invitere Israel inn i OECD eller handle med en okkupasjonsmakt.

Det norske pensjonsfondet har økt investeringene i israelske selskap fra ca. 1,5 milliarder kroner i 2007 til 5,6 milliarder i 2009. Slik belønner regjeringen okkupasjonsmakten.

Tilsendt fekk eg

frå ein organisasjon eg stør ein organisasjon som stør eit folk sin rett til rett og slett få leva som folk vera eit folk –

eit merke; nypotetene er komne ser eg i butikken, plakaten seier dei er ifrå Middelhavsområdet, og under på posen står det Israel; tenkte eg nok! Og klistrar opp merket gjer eg på potetskillet tvers over prisen på produktet: Boikott Israel! Prisen på potetene uansett ein upris.

Oyvind Bremer Karlsen

Du kan bidra

– Hvis regjeringene ikke vil legge press på Israel, hva kan befolkningene gjøre?

– Det er masse vi vanlige folk kan gjøre! Vi kan si fra til alle våre folkevalgte og stortingsrepresentanter at de bør trekke ut investeringene Pensjonsfondet har i israelske selskap. Vi kan også la være å kjøpe israelske varer i butikken når vi går og handler. Det er ofte paprika, middelhavspoteter, grapefrukt og appelsiner vi finner fra Israel, og da gjerne

dyrket på okkupert land.

Ved å la disse varene ligge kan vi si fra om at vi ikke aksepterer okkupasjonen!

Vi kan også reise til Palestina og vise vår solidaritet ved å handle palestinske varer, eller ved å bli med i Palestinakomiteen og støtte arbeidet, eller støtte andre organisasjoner som jobber i solidaritet med det palestinske folket! Nå kan man også sende penger til Norsk båt til Gaza!

www.palestinakomiteen.no

www.palestina.no

www.freegaza.org

www.alquds.no

